

14. [Електронний ресурс]. – Режим доступа : <http://notions.ru/dictionary/286/mondializm.html>
15. [Електронний ресурс]. – Режим доступа : http://ru.wikipedia.org/wiki/Мировое_правительство

Рябека А. Г. Тайна мирового правительства: взгляд на генезис и становление.

В статье рассматривается момент становления Мирового правительства как органа управления планетарным социальным развитием. Обращается внимание на то, что параллельно идет формирование двух видов Мирового правительства: тайного и легитимного. Генетически они порождены тенденцией процесса глобализации, который обуславливает становление организационного единства планетарного сообщества. Подается их параметрическая характеристика и условия становления в дискурсе XXI века.

Ключевые слова: Мировое правительство, мировое сообщество, национальные государства, Интерократия, тайное правительство, легальное правительство, мондиализм, новый порядок.

Ryabeka O. G. Secret world government perspective on genesis and formation.

The moment of forming the World government as a managing body of the planetary social development is studied in the article. It is emphasized that two types of the World government are established in parallel: secret and legitimate. Genetically they are generated by the tendency of the globalization process, predetermining the formation of the unity of the planetary community. Their parametric description and formation conditions in the discourse of the XXI century are provided.

Keywords: World government, world community, national states, Interocracy, secret government, legitimate government, mondialism, new order.

НАУКОВЕ ЖИТТЯ

УДК 378:34(477)

*Андрусишин Б. І., Бучма О. В.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова*

ЮРИДИЧНА ОСВІТА І НАУКА В УКРАЇНІ: ТРАДИЦІЇ ТА НОВАЦІЇ

Під такою назвою 15-16 травня 2014 року в Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова відбулася Ювілейна міжнародна наукова конференція “Десяті юридичні читання”. Організаторами конференції виступили Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Інститут держави і права імені В. М. Корецького НАН України, Київський університет права НАН України, Центр правової освіти і науки, громадська організація “Феміда”.

Конференція логічно продовжила цикл щорічних наукових конференцій започаткованих Інститутом політології і права НПУ імені М. П. Драгоманова МОН України та Інститутом держави і права імені В. М. Корецького НАН України, що має на меті сприяти: обстоюванню культурних цінностей і окультуренню права; визначенню і обґрунтуванню передумов реформ (можливих і започаткованих) у сфері держави і права; систематизації знання і досвіду здобутих у різних галузях юридичної освіти, науки і практики (конституційне, кримінальне, цивільне, сімейне, адміністративне, освітнє, фінансове, господарське, аграрне, екологічне, інформаційне,

міжнародне право тощо); з'ясуванню можливостей, засобів і шляхів вдосконалення загальної культури юриста та основних її складових (професійної, особистої, інформаційної, державної, політичної, моральної та ін.); випрацюванню пропозицій щодо усунення протиріч і прогалин у правовому полі, подолання правового нігілізму як правового безкультур'я, підвищення рівня правової освіти і виховання громадян та посадових осіб тощо.

З вітальними словами до учасників конференції звернулися ректор НПУ імені М. П. Драгоманова член-кореспондент НАН України, академік НАПрН, д.філос.н., проф. Віктор Петрович Андрущенко, директор Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, акад. НАН України, д.ю.н., проф. Ю. С. Шемшученко та директор Інституту законодавства Верховної Ради України, член-кореспондент НАН України, д.ю.н., проф. О. Л. Копиленко. В них було підкреслено, що за десять років свого буття щорічні "Юридичні читання" утвердилися як унікальні наукові, освітні, методологічні, організаційні і виховні заходи (не лише на пострадянських теренах, а й у всьому суспільно-правовому універсумі) в яких з кожним роком бере активну участь все більша когорта як досвідчених, провідних юристів – вчених і практиків, політиків і політологів, педагогів, кращих представників професорсько-викладацького складу з вищих навчальних закладів України та близького і далекого зарубіжжя, так і тих хто зробив чи робить лише свої перші кроки на ниві юридичної освіти і науки – аспірантів і студентів. Висловлено переконання, що результати цієї конференції сприятимуть: утвердженню і впровадженню ідейних засад Конституції України; інтеграції нашої держави в європейський та світовий правовий простір; консолідації суспільства (народу) і національної еліти на засадах нового мислення, пріоритетах загальнолюдських цінностей та інтересів, переходу від політичної конфронтації до співробітництва.

На пленарному засіданні в своїй доповіді завідувач відділу теорії держави і права Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, академік НАПрН України Н. М. Оніщенко звернулася до питання взаємозв'язку та співвідношення правової освіти та правової освіченості в контексті сучасних суспільних реалій. Андрусишин Б. І. – проректор з навчально-методичної роботи гуманітарних інститутів НПУ імені М. П. Драгоманова, директор Інституту політології та права, доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України здійснив науковий аналіз становлення правничої освіти в НПУ імені М. П. Драгоманова та окреслив пріоритетні напрями її перспективи.

До осмислення новітніх концепцій філософії права та їх значення для розвитку юридичної науки в Україні звернувся доктор політичних наук, професор, заступник директора Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України, академік Української академії політичних наук В. П. Горбатенко. Сучасним тенденціям, викликам і загрозам в глобальному інформаційному протиборстві була присвячена доповідь доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, директора Науково-дослідного інституту інформатики і права НАПрН України В. Г. Пилипчука.

Визначила і проаналізувала актуальні проблеми юридичної науки на сучасному етапі вчений секретар Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України,

д.ю.н., професор Н. М. Пархоменко. Доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук Інституту політології та права Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова О. В. Бабкіна наголосила на необхідності збагачувати зміст освітнього процесу гуманістичними ідеями, ширше використовувати для цього перспективний навчальний курс правової педагогіки, яка є однією з важливих, але недостатньо використовуваних викладачами наукою і навчальною дисципліною.

Доктор юридичних наук, професор, начальник кафедри теорії держави та права Національної академії внутрішніх справ С. Д. Гусарев проаналізував питання законності нормотворення. А кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії держави та права Національної академії внутрішніх справ Є. В. Білозьоров виявив особливості розвитку методології сучасного державознавства в Україні. Доцент кафедри теорії та історії держави і права НПУ імені М. П. Драгоманова, старший науковий співробітник Інституту філософії імені Г. С. Сковороди НАН України, кандидат філософських наук, доцент О. В. Бучма розглядаючи філософію права в її предметній експлікації визначив її як “Альфу і Омегу” юридичної науки і освіти.

Загалом у рамках конференції працювало 9 секцій. Крім традиційних для “Юридичних читань” секцій (теорії та історії держави і права, кримінального, цивільного, конституційного, господарського, інформаційного, міжнародного права, методики викладання правознавства та політології та ін.) було започатковано секцію “Роль юридичної освіти і науки в контексті формування політико-правової культури в Україні”.

В цілому на пленарних та секційних засіданнях з доповідями і повідомленнями виступили провідні юристи – вчені і практики, політики і політологи, кращі представники професорсько-викладацького складу з 23 вищих навчальних закладів (Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, Харківський національний університет внутрішніх справ, Запорізький національний університет, Сімферопольський національний університет, Львівський державний університет внутрішніх справ, Київський університет права НАН України та ін.), наукових установ (Інститут держави і права імені В. М. Корецького, Науково-дослідний інститут інформатики і права НАПрН України та ін.), Державного комітету телебачення і радіомовлення України. Було представлено 14 міст та областей України (Київ, Черкаси, Хмельницький, Харків, Ізмаїл, Запоріжжя, Мелітополь, Рівне, Львів, Кіровоград, Дрогобич, Сімферополь, Івано-Франківськ, Кам'янець-Подільський). Всього 143 чоловік взяли участь у роботі конференції.

За результатами спільного засідання учасники конференції прийняли підсумковий документ.

Підсумковий документ
Міжнародної наукової конференції
“ДЕСЯТИ ЮРИДИЧНІ ЧИТАННЯ.
ЮРИДИЧНА ОСВІТА І НАУКА В УКРАЇНІ: ТРАДИЦІЇ ТА НОВАЦІЇ”
15-16 травня 2014 р.

Ми, учасники конференції, відзначаємо вагомий історичний, теоретичний і практичний внесок юристів-науковців і правознавців-освітян у процеси упорядкування і стабілізації культурно-цивілізаційного поступу України, розбудови соціально-правової держави, становлення національної свідомості, відродження ідеї національної духовності, утвердження пріоритету загальнолюдських цінностей, входження до нової планетарної макроструктури в якості її рівного і повноправного суб'єкта на основі науково продуманого, обґрунтованого, з можливістю впровадження в практику державного будівництва і суспільного облаштування, механізму реалізації демократії.

Звертаємо увагу, що за роки незалежності України, не зважаючи на позитивні кроки юридичної науки і освіти на шляху підвищення впливу права на суспільні відносини, розвитку правової держави і громадянського суспільства, у практично-правовому просторі сучасної Української держави були і залишаються негативні тенденції: непрозорість, закритість, забюрократизованість у діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування; девальвація таких правових цінностей як свобода, рівність, справедливість, відповідальність, законність; політизація правового простору та домінування принципу політичної доцільності над верховенством права і закону; погіршення якості нормативно-правових актів. Це спричинило падіння коефіцієнту ефективності соціальної дії права, загрозливо посилило в суспільстві соціальну напругу та правовий нігілізм, вкрай деформувало правосвідомість, що призвело до переходів соціальних конфліктів з потенційних станів в актуальні та їх (конфліктів) ескалації. Зважаючи на викладене, вважаємо за доцільне рекомендувати органам державної влади та їх посадовим особам, науковій спільноті, освітянам:

– в межах теоретичних й історичних, галузевих і спеціальних юридичних наук визначити та обґрунтувати соціокультурні передумови й наслідки державно-правового реформування;

– спрямовувати державу і суспільство на подолання проявів таких негативних явищ як правовий нігілізм, маргіналізація права, деформація правосвідомості тощо на тлі політичної, соціальної, економічної, гуманітарної нестабільності в сучасному українському суспільстві;

– прискорити розробку і прийняття програм правової освіти і виховання громадян, державних службовців, посадових осіб з метою формування належного ставлення до права та практики його реалізації;

– сприяти утвердженню і впровадженню ідейних засад Конституції України й інтеграції України в європейський та світовий правовий простір;

– з метою загального оздоровлення національного правового середовища, усувати прогалини у законодавстві, долати недосконалість, суперечливість деяких законів шляхом їх вдосконалення і гармонізації, привести окремі правові норми у

відповідність з реаліями життя , відновити довіру населення до владних інститутів, припинити прояви маніпулювання свідомістю громадян;

– забезпечити державно-правове регулювання сфери економіки, визначити основні напрями боротьби з бідністю, зниження порогу соціальної нерівності, подолання злочинності тощо;

– вживати ефективних правових заходів для підтримки української мови як державної, запобігати процесу її витіснення та сприяти збереженню культурної, мовної, релігійної самобутності національних меншин і корінних народів України;

– розробити концептуальні засади проектів законодавчих актів з найважливіших питань розвитку суспільства і держави;

– вдосконалювати вітчизняне законодавство з урахуванням світового досвіду;

– сприяти широкому громадському обговоренню проектів законів, кодексів тощо, у тому числі шляхом організації наукових конференцій, “круглих столів”;

– забезпечувати належну наукову експертизу законопроектів шляхом залучення до її проведення як вітчизняних, так і зарубіжних фахівців;

– враховувати наукові висновки щодо законопроектів, які вносяться на розгляд Верховної Ради України;

– забезпечувати належну матеріально-технічну базу та фінансову складову юридичних освітнього та наукового процесів.

Сподіваємося, що спільні зусилля учасників та результати конференції будуть каталізатором активізації наукового, культурного, морального потенціалу українських юристів-педагогів і вчених; сприятимуть систематизації знання, акумульованого в різних галузях юридичної освіти і науки (кримінальне, цивільне, сімейне, конституційне, адміністративне, освітнє, фінансове, господарське, аграрне, екологічне, інформаційне, міжнародне право тощо) й експлікації його у правотворчість, правозастосування та навчально-виховний процес.